

## [Kristen Amby.]

med en rudimentær seksuel Leg. Og saa siger Læreren og de unge Mennesker: Charmerende, charmerende! Fra et nærliggende Buskads kom en Barneplejerske ud, som ved Haanden ledte en lille Dreng, der gik og tudskraalede. En ængstelig udseende lille Pige travede i Hælene paa hende. „Hvad er der i Vejen?“ spurgte Direktøren. Barneplejersken trak paa Skuldrene. „Ikke meget“, svarede hun, „det er kun det, at denne lille Dreng synes uvillig til at deltage i den almindelige erotiske Leg. Jeg har lagt Mærke til det en eller to Gange før. Og nu igen i Dag. Han begyndte at hyle lige nu...“ „Ærlig talt“, sagde den lille ængstelig udseende Pige, „det var ikke min Mening at gøre ham noget ondt.“ „Nej, naturligvis var det ikke det“, sagde Barneplejersken overbevisende. „Og derfor“, sagde hun, idet hun vendte Ryggen til Direktøren, „vil jeg nu gaa ind med ham til Vicedirektøren i Psykologi. Just for at se, om han er helt normal.“

Det er altsaa Tænkeren og Digteren, der ganske klart i skarpe Streger trækker op det, „Kulturkampen“ taler om, nemlig at det seksuelle Spørgsmaal er Kærnespørgsmaalet i alle Kulturspørgsmaal, og hvis man skal være kulturelt frigjort, skal man lære allerede fra de unge Aar — „ogsaa de meget unge“, staar der i den Betænkning, som danner Grundlaget for Loven —, hvordan man kan have Samleje uden at faa Børn, skal man lære anti-konceptuel Teknik.

Næppe nogen af os er i Tvivl om, at en Verden som den af Huxley skildrede — og dertil fører de Tendenser — maaske ikke i ydre Forstand, men i indre, er et Helvede, hvor ingen ønsker at leve. Naturligvis er der ingen Frihed, Demokrati eksisterer ikke, det er klart, selv om man har sørget for, at man kan have lidt Fornøjelser og faa Klæder og Føden, og at man kan have sine Laster i Fred i videst mulig Udstrækning. Det er nemlig ikke det Liv, vi ønsker, den Kultur, vi stræber imod. Vi tror ikke paa nogen Kultur, som ikke er forbundet med Offer, Hengivelse og Anstrengelse.

Jeg vil gerne til Slut, for at runde det noget af, sige, at det tror da heldigvis heller ikke alle de moderne Kvinder; det er nu ikke saa almindeligt, som Kommissionsbetænkningen lader til at formode, at det just er Tilstanden i Dag, selv om vi ved, at det er Tilstanden i nogle

Kredse, og det er slet ikke et Ideal for den moderne Kvinde, der virkelig tænker dybere over det Spørgsmaal. Jeg skal her tillade mig ganske kort — jeg synes ogsaa, det bør staa i Rigsdagstidende — at citere en lille Smule af en Kronik, som Esther Bonnesen, der har skrevet klarere og dybere om det Spørgsmaal end alle andre i de senere Aar her i Landet, har skrevet for nogle Dage siden i „B. T.“, for 2. November. Der skriver hun til Slut saadan:

„For „de yngste Kvinder“ eksisterer Begrebet erotisk Frihed ikke. De ved, at der ikke findes noget mindre frit end den store Eros. De er bundet uløseligt, ikke af Tradition eller Overtro,“ — det er det, man vil paastaa — „som den forrige Generation vil mene, men af deres eget Blod, af Slægten og Fremtiden.“

Disse kloge og smukke og rigtige Kvindeord skal nu ogsaa lyde i denne Debat.

Det er mit Haab, at Tinget vil tage velvilligt imod det Lovforslag, der er saa lille i Omfang, som kun har de to smaa Paragraffer, og hurtigst muligt vil behandle det. Jeg gentager til Slut, at alle de positive Foranstaltninger for de svangre Kvinder, hvad enten de er gifte eller ugifte, sociale Hjælpeforanstaltninger, er vi villige til at gaa med til, ogsaa villige til de Ændringer i Straffeloven, som er paakrævede. Men vi vil ikke have noget Medansvar for ikke at have sagt fra i Tide, vi vil ikke være med til at have Ansvaret for disse Seksualklinikker, der indeholder et Kulturideal, som vi mener er livs- og kultur-fjendtligt.

**Formanden:** Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag er omdelt til Tingets Medlemmer.

Jeg skal her afbryde Mødet.

Folketingets næste Møde afholdes Tirsdag den 8. November Kl. 13 med følgende Dagsorden:

## 1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

## 2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 294 af 29. Oktober 1937 om en kommunal Laanefond.